



Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1187 8 tháng 4 năm 2018

Thâm Sâu

*Khai triển vô cùng tự tiến thân
Phân minh đời đạo sanh sanh diệt
Trí tâm hành pháp sống chuyên cần
Duyên đạo tình đời không lẫn lộn*

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng*

Mục Bé Tám 1992

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Người không biết thực hành Pháp Lý Vô Vi thì sao?
- 2) Đại Hội Hồng Kông đang tiến triển đến đâu?
- 3) Muốn sửa mình thì phải làm sao?
- 4) Tâm tư thường hướng thượng, có được chư Phật quang chiếu hay không?
- 5) Lấy gì làm bằng chứng?
- 6) Tu sao mới gọi là tinh tấn?
- 7) Cuộc chung sống có ý nghĩa gì?

1)12-04-92

Hỏi: Người không biết thực hành Pháp Lý Vô Vi thì sao?

TL: Thưa chúng ta có thể so sánh tâm tư giữa người thực hành và người không thực hành. Người thực hành chơn chánh thì sẽ gia tăng phần nhĩn nhục, hơn người chưa thực hành. Phần hưởng thượng giải thoát nhiều hơn là phần cố bám tình tiền danh vọng, đỡ khổ hơn là người không hành. Người không hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thì nó sẽ được mở tùy theo sự va chạm của tình đời đen bạc, trau dồi khổ tâm, nhiên hậu mới thức. Ở trên mặt đất này, không một ai khỏi khổ cả. Người nào cũng muốn cho đẹp, muốn cho hay, nhưng chẳng một ai được toại nguyện cả! Chỉ có cảm thức được phần hồn, đang bị giam hãm một nơi kích động và phản động của xác phàm, thì mới sớm thức tâm buông bỏ sự tranh chấp vô lý, mà tự lui về thanh tịnh để tự đẹp bỏ những sự tranh chấp không cần thiết, thì tâm thân sẽ được yên ổn hơn.

Kệ:

*Tâm tư tự thức tự sanh tồn
Nguyên lý vô sanh đẹp ác ôn
Bền chí vững tâm duyên trí đạo
Thực hành chơn pháp rõ phần hồn*

2) 13-04-1992

Hỏi: Đại Hội Hồng Kông đang tiến triển đến đâu?

TL : Thưa Đại Hội do Ủy Ban tổ chức cộng với tinh thần phát tâm của địa phương, đúc kết thành một Đại Hội ở kỳ tới, Bé không chịu trách nhiệm như mọi năm, nhưng Bé nhận lời mời bất cứ nơi nào có sự hợp tác chặt chẽ giữa bạn đạo và ban tổ chức, đồng tham dự như các bạn đạo, vui trong tinh thần xây dựng cho chung, Bé nhận được những tin tức gì về Hồng Kông, Bé cũng phải báo cáo cho ủy ban tổ chức Đại Hội tại Hoa Kỳ quyết định, Bé chỉ biết tham dự trên những lời hứa, giấy trắng mực đen, chứ không có quyền hạn điều khiển Đại Hội, Bé luôn luôn kính trọng sự phát tâm của bạn đạo khắp các nơi.

Kệ:

*Phát tâm xây dựng ý chơn lời
Kính trọng thương yêu khắp các nơi
Duyên đẹp tin lành tâm đúc kết
Thành tâm dâng hiến chẳng xa rời*

3) 14-04-92

Hỏi: Muốn sửa mình thì phải làm sao?

TL: Thưa muốn sửa mình thì phải tự gây cho chính mình một tập quán trật tự, hướng thượng, lúc nào cũng phải đặt mình vào cơ tiến hoá rõ rệt từ tâm lẫn thân, nằm trong nguyên lý sanh trụ hoại diệt và hồi sinh, tự tìm ra nguyên lý hoá sanh của xác thân, thì sẽ tìm ra nguyên lý vô sanh, nhiên hậu mới có cơ hội đạt tới an nhiên tự tại không còn mê chấp thì mới thấy đạo là tự nhiên và hồn nhiên mà có, từ thanh tịnh mà thành, từ bi là tinh thần phục vụ và ban chiếu, nó cũng là ánh sáng cứu độ trên mặt đất.

Kệ:

*Từ bi căn bản gốc mầm thanh
Ban độ nhơn sanh khắp các ngành
Thức giác thực hành tâm tự tiến
Thực hành thanh tịnh lại càng nhanh*

4) 15-04-92

Hỏi: Tâm tư thường hướng thượng, có được chư Phật quang chiếu hay không?

TL: Thừa tâm tư thường hướng về từ bi, thì sẽ được từ quang của chư Phật ban chiếu.

5) Hỏi: Lấy gì làm bằng chứng?

TL: Thừa hành giả tự cảm nhận rõ rệt, ở đời chúng ta thường hướng về tham dục, thì cũng sẽ bị lôi cuốn về sự tham dục, đời hỏi cho đến tâm tư bất ổn vì sự hao phí tinh ba của cơ tạng. Ngược lại hướng thượng thì được hoá giải và tái hội với tinh ba của vũ trụ, thì sẽ không còn hoang mang nữa, luồng điện trung tim bộ đầu càng ngày càng dồi dào và sáng suốt, bằng lòng học sự nhịn nhục của nhơn sinh, lúc nào cũng quân bình, tự giải thông đời đạo, đến đi rõ ràng, cơ tạng cảm thức được nguyên lý vô sanh, từ bi là sức mạnh, suốt cả một kiếp người, chỉ biết nhịn nhục, để tự thức và thăng hoa.

Kệ:

*Vui trong nguyên lý sanh tồn tiến
Tự thức chung vui chẳng có phiền
Duyên nợ tình đời nêu nhân nhục
Học thanh khứ trước trở thành thanh*

6) 16-04-92

Hỏi: Tu sao mới gọi là tinh tấn?

TL: Thừa giữ đúng kỷ luật tu học, hằng đêm, luôn luôn khắc khe và hạch hỏi lục căn lục trần, thì chúng nó mới tiến hóa được, từ ăn uống cho đến hành động, trí tâm luôn luôn hướng thượng chăm lo cho sự tiến hóa của tâm linh, nghiêm trị những phần tử phản loạn của nội tâm, hứa sao làm vậy, trật tự theo chiều hướng phát triển, từ cơ tầng một, phù hợp với nguyên ý Nam Mô A Di Đà Phật, trật tự tức là giải trước, qui hội tâm linh, hướng về vô sanh, không còn mê chấp, ý chí nhịn nhục tối đa, thanh tịnh, hòa cảm với muôn loài vạn vật, ứng hiện trong nội tâm, hằng giờ hằng phút hằng khắc, trật tự tiến hoá trong thanh tịnh sẽ đem lại, ánh sáng từ bi rõ rệt, lúc nào cũng vui hòa trong thanh tịnh.

Kệ:

*Cơ năng phát triển chung hành tiến
Giải tỏa mê làm tự tiến xuyên
Trời độ duyên may nay giải bỏ
Thực hành chơn chánh cảm giao liền*

7)17/4/92

Hỏi: Cuộc chung sống có ý nghĩa gì?

TL: Thừa cuộc chung sống hòa bình có ý nghĩa chung hợp tham thiền, tự đem lại sự thanh tịnh cho tâm thân của mỗi bạn đạo, đóng góp sự thanh tịnh chung cho khối tâm linh đang phát triển, sẽ có những cuộc chung vui, niệm hành, mỗi bạn đạo sẽ tìm lại sự thanh tịnh của chính mình, sự mâu nhiệm chung vui, bất khả luận bàn trong nội tâm, sẽ có những buổi văn nghệ do bạn đạo hoạch định chung vui cộng với giọng ca câu hò minh triết hướng về tâm linh minh giải, điện năng khuyến khích tu học sẽ dồi dào hơn, thanh lọc tâm linh bằng cách chung thiền mỗi ngày.

Kệ:

Vui hành mình triết giải tâm linh

Nhập định tham thiền xét xét mình

Hướng thượng bình tâm gieo ý thức

Tu hành thanh tịnh lại càng mình

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Mẹ Hiền

*Mẹ hiền xe chỉ xỏ kim
May thành chiếc áo êm đềm độ con
Tình thương tốt đẹp vuông tròn
Che thân Phước Còn ngày nay cứu người
Thực hành pháp lý rười tươi
Như hoa ướp nở vui cười nhớ Mẹ
Quyết tu sớm trở lộn về
Quê xưa Thiên Quốc tương kê bên Mẹ
Tình thương sống động mãi mê
Tham thiền nhập định tự về đến nơi
Chung quy phải hướng về Trời
Quy y thân mẫu hợp thời thặng hoa
Hoa sen thơm phức chan hòa
Mẹ đâu Còn đó vượt qua tình đời
Tâm từ Mẹ ở khắp nơi
Từ bi tận độ con soi tình Trời
Nói sao cho hết chơn lời
Mẹ thương Mẹ độ con thời gắng tu
Hồn con tại thế như mù
Lo tu lo tiến an du cảnh Trời.*

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

M, 21-11-1998

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

ĐỒNG TU THĂNG HOA

Vô Vi là một nhóm người nhỏ, mà qua cái phương thiền mà chúng ta đã thực hành. Biết rõ mình thương yêu mình, mình mới thực hành cái pháp. Thực hành cái pháp để cởi mở và khai triển tâm thức, quân bình điện năng sẵn có của chúng ta, chúng ta mới theo kịp thời đại tiến hóa văn minh bây giờ. Những cái gì về máy móc vật chất đã tiến hóa về điện năng, về energy đã tiến hóa,. Muốn tiến hóa cho kịp kỳ thì phải gì? Phải thanh tịnh quân bình, cởi mở mới học hỏi được. Còn nếu mà ràng buộc thì không có phát triển, không bao giờ học hỏi được. Cho nên ta tu thiền, ta ngồi thiền để làm gì? Ngồi thiền để cho mọi bộ phận nó an nhiên tự tại! Không phải ăn nhiều, ngồi thiền được. Ăn vừa phải để điện năng nó dồi dào, nó khai triển. Làm Pháp luân thường chuyển để cho nó qui hội lại.

Cái nguồn điện năng là nguồn sống của chúng ta liên hệ với Trời đất, liên hệ với vũ trụ. chứ không phải nguồn sống của chúng ta vì đồng tiền, không phải! Sự sống của con người là liên hệ với càn khôn vũ trụ, sống động vô cùng. Ốc của chúng ta mở tới vô cùng, không phải giới hạn. Và nuôi dưỡng vào trong giới tranh chấp là nó ô trược, uổng lắm! Chúng ta đã dùng pháp khư trước lưu thanh, là khai triển khối óc để tiến hóa tới vô cùng thì chúng ta mới thấy rõ là khả năng của chúng ta là vô sanh tại mặt đất này. Từ những chuyện các bạn không biết và các bạn biết và các bạn sẽ biết. Cái đó ai hứa hẹn? Chính bạn phải đi mà thôi. Cho nên chúng ta phải khư trước lưu thanh thì chúng ta giải nghiệp tâm, nó nhẹ chùng nào chúng ta đi nhanh chùng ấy! Đi được chùng nào thì chúng ta sẽ học hỏi nhiều chùng nấy! Chính ta phải làm cho ta, ta phải biết thương ta trước hết, mới thương người khác. Đừng có học lối kêu là tôi học cách thương yêu của người đi trước, không được! Tôi phải biết thương tôi mới chứa đựng sự thương yêu của người để lại cho tôi là cái hạnh tu! Thực hành, đạt tới quân bình mới chứa đựng được cái thanh quang sáng suốt, của Chúa của Phật cũng vậy mà thôi. Quay về quân bình thì nó mới có một triết lý sống động để dẫn giải cho tâm thức! Đó là bữa ăn của phần hồn. Mà nếu chúng ta không biết thương ta, không đem lại quân bình cho chính ta, thì chúng ta mất sức sống. Mà bây giờ các bạn có bao nhiêu của cải cũng mất sức sống.

Sức sống chúng ta không phải của cải! Sức sống của chúng ta là điện năng tâm linh khai triển tới vô cùng hòa hợp với càn khôn vũ trụ. Thì thức hòa đồng chúng ta có! Thức hòa đồng có, có hạnh phúc, có sự sống. Chúng ta là một nhóm người nhỏ nhỏ mà đến đây để đón cái gì? Để muốn hiểu khả năng của chính mình. Mà mọi người tu tới bây giờ, qua những lời giảng của tôi nhiều kỳ rồi, để thấy khả năng của chính mình. Mình ăn uống những gì? Ăn là điện năng của vũ trụ, qua ngày tháng sinh tồn chúng ta mới ăn, đưa vô bản thể chúng ta, vô cái miệng chúng ta, đưa vô thần kinh não óc để chuyển chạy mà hướng thượng thì nó đi về trên thanh nhẹ, và nó qui hội về nguyên căn. Mà nếu chúng ta hướng hạ về tranh chấp, ăn cho nhiều để đánh võ cho dữ, nhưng mà rốt cuộc những võ sĩ đâu có ai sống được đâu. Có nhiều võ sĩ điên khùng, bạc tỷ nắm trong tay không làm được cái gì. Chúng ta phải hiểu cái quyền sống và cái linh quyền về phần hồn của chúng ta không có bao giờ mất. Cho nên tôi mới nhắc nhở các bạn hiểu rõ nguyên lý vô sanh, chúng ta không còn lý do gì mê chấp. Chúng ta phải sửa chúng ta quân bình, phải thương yêu chúng ta vô cùng. Các bạn không dễ gì có cái thể xác này. Nhân thân nan đắc, pháp nan ngộ! Pháp các bạn có rồi, pháp là các bạn khư trước lưu thanh, luôn luôn đánh đuổi những cái trược khí, và không có quyền rũ các bạn và đem cái sự thanh thản cởi mở khai triển quân bình để thức giác và đi tới vô cùng tận. Là chính các bạn đã nắm trong tay rồi! Chờ cái gì bây giờ? Chờ thực hành! Mà ngày đêm các bạn ngồi thiền để làm gì? Để nung đúc cái tâm các bạn càng ngày càng lành mạnh! Hồi trước tôi ngồi xếp bằng ngồi lâu ngồi không được, bây giờ tôi ngồi xếp bằng tôi ngồi lâu được, tôi thấy tôi vui! Và cái khả năng tôi ở trong đó đó! Nếu tôi chịu làm tới nữa thì tôi trọn lành, gom gọn lên trung tim bộ đầu thì tôi xuất phát tôi muốn đi đâu tôi đi! Là tôi thấy cuộc sống của tôi là cái hồn làm chủ cái xác không phải cái xác làm chủ cái hồn. Cái xác không có làm chủ được cái hồn.

Cho nên khi mà chúng ta thấy cái hồn làm chủ cái xác thì chúng ta thấy tất cả mọi người đang phục vụ chúng ta. Thì cả vũ trụ, càn khôn vũ trụ mặt đất đang phục vụ và cho chúng ta có một cơ hội tiến hóa, để hướng thượng, đi tới cái cõi vô cùng. Chứ ngoài quả địa cầu này còn quả địa cầu khác mà, còn chỗ thanh tịnh và tốt đẹp, mà con người không chịu đi mà thôi. Nếu đi thì không phải ôm xác con người mà đi tới được, đi bằng tâm linh. Cho nên trong nhà thương cũng đã ghi chép những người mà đã chết mấy ngày nhưng mà họ vẫn trở lại thể xác, thì chúng ta thấy còn cõi bên kia! Mà chúng ta không đi làm sao chúng ta biết được cái cõi bên kia? Mà hiện tại bây giờ chúng ta đang lấy cái không quản lý cái có! Cái tâm thức các bạn là gì? Là không! Đang quản lý cái xác này chứ! Nói cái cạn nhứt là tâm thức các bạn đang quản lý cái xác này! Bạn đem cái xác này tới đây để chi? Để tìm cái không, tìm cái căn bản của bạn! Mà trong không mà tìm được cái không rồi, là bạn mới tiến về vô sanh không bị tiêu diệt. Chính mình là người đã tiêu diệt mình.

Nội cái ăn uống ở thế gian hằng ngày các bạn thấy các bạn đã tự tiêu diệt các bạn. Ăn cho nhanh, nhai cho nhanh, nuốt cho nhanh, rớt cuộc rồi hại bộ ruột. Y học cũng cho thấy rõ rồi! Bây giờ y học là công khai để cho mọi người nghiên cứu và đóng góp. Chúng ta thấy rõ rồi, chính ta hại ta, ta mới phiền hà đến bác sĩ làm đủ việc hết, nhưng mà cũng cứu không được. Rớt cuộc mình tu là mình tự cứu, mình giải thoát tâm linh. Phần sống của mình là tâm linh. Điện năng bây giờ cho thấy, chúng ta có computer, có điện năng, trong đó nó kết hợp rồi nó phát hiện ra những cái hình mà chúng ta thấy là do khối óc chia xẻ ra mà thôi. Và chúng ta là làm chủ trọn của một khối óc mà chúng ta không nâng cao quân bình để thăng hoa cõi mở thì làm sao chúng ta theo kịp cái văn minh bây giờ đang có và sẽ có nhiều cái còn hay hơn nữa. Nội cái lãnh vực computer thôi mà nó sẽ nghiên cứu ra biết bao nhiêu công chuyện mà chần động ở trong cơ tạng các bạn nó đâu có thua computer, nó để ra computer được. Cái tâm từ bi, cái tâm sáng suốt các bạn để ra bóng đèn chứ không phải bóng đèn để ra các bạn. Nếu các bạn không có tâm từ bi không có sáng suốt các bạn không có chế được cái đèn. Vì chúng ta sống trong xã hội vật chất bị lạc dưới bóng đèn mà quên cái tâm thức từ bi, ánh sáng của chúng ta. Thì con người là ánh sáng ở trần gian, nếu không có khối óc con người chúng ta đâu có cầu cống, đâu có máy bay, đâu có tàu lặn, đâu có tàu chiến! Khối óc con người diễn ra thôi! Bây giờ chúng ta làm chủ khối óc, chúng ta phải hướng về thanh tịnh, chúng ta nhớ nguồn cội, nhớ Chúa, nhớ Phật! đó là trở về với thực chất của chính mình. Thì cuối cùng các bạn phải đi về đó chứ không có bao giờ mà các bạn có thể ôm cái xác vĩnh cửu ở thế gian. Khoa học rất cố gắng, chế hình người không được, rồi chế tới robot cũng không có được vĩnh cửu ở thế gian. Một ngày nào cũng động đất rồi cũng chôn vùi dưới đất. Một ngày nào một trận lụt rồi cũng lôi cuốn tất cả. Vậy chứ cái hồn sẽ về đâu? Các nhà thờ các chùa chiền cũng nói về phần hồn vậy chứ cái hồn sẽ về đâu?

Chính ta là người tự thức mới thấy được cái đường đi của chính mình. Còn nếu mình không tự thức làm sao thấy được đường đi của mình? Mình phải thiền, phải thanh tịnh, tất cả, phải maitriser tất cả những cơ năng trong cơ thể của mình, thì lúc đó là sáng lạng nó mở ra, enlightenment, nó mở ra. Các bạn nhắm mắt nhưng mà có cái lãnh vực sung sướng các bạn mới ngồi được mấy tiếng đồng hồ. Mà thấy cái ánh sáng, thấy trước mặt càng ngày càng lớn rộng, thấy tất cả những gì trong này có là bên ngoài vũ trụ có. Nó tương ứng với nhau các bạn mới thấy. Còn không tương ứng một bộ phận thì đó bạn thấy. Có mắt mà không thấy người ta. Rồi cũng có người đui, để làm bằng chứng cho các bạn thấy rõ ràng, trong này nó bị xáo trộn, nội khoa tâm lý xáo trộn là nó không thấy cái gì hết. Mà nội khoa tâm lý có trật tự rồi là nó phải tương đồng với nhau nó thấy, rất rõ ràng, chính nó phải đi. Lúc đó nó mới kịp kỳ tiến hóa, còn không không có cách gì. Chính con người phải tự làm, tự thức, tự khai mở tâm linh, mình mới trở về căn bản được. Mà bỏ quên tâm linh, bỏ quên cái tâm, thì các bạn sẽ khổ lắm. Ngay trong chuyện gia đình mà các bạn đối xử với nhau, đối đãi với nhau mà không có tâm đó thì nó cũng gây cản, mỗi người một câu thôi thì gia đình nội hai vợ chồng cũng gây cản, chứ đừng nói người thứ ba. Cho nên chúng ta phải giữ cái tâm. Mà chúng ta thấy xuống đây là bãi trường thi đề phải học hỏi để tiến hóa. Và chúng ta sẽ buông bỏ những cõi hồng trần không có thu hút chúng ta được. Chúng ta đi trở về với vĩnh cửu thì nó mới được. Nếu chúng ta không về sự vĩnh cửu thì chúng ta tự diệt mà thôi chứ chẳng có một ai diệt mình. (còn tiếp)